

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/107/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010500
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriána Považanová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010500.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudcom JUDr. Adriánou Považanovou v trestnej veci obžalovaného W. N.Ú. a spol., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20.04.2016 vo Zvolene, takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

1/ W. N., nar. XX.XX.XXXX O. N., trvale bytom E., X. N. XX,

2/ V. Ď., nar. XX.XX.XXXX O. E., trvale bytom E., X. N. XX, t.č. vo výkone trestu v inej veci v Ú. F. Ú. Z. Z.,

3/ V. N., nar. XX.XX.XXXX O. N., trvale bytom E., I. H. XX,

s ú v i n n í ,

že

dňa 04.07.2014 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách vo E., T. E., v parku L.. Š., fyzicky napadli L. Z., I. XX.XX.XXXX, G. Z. E. tak, že ho najprv slovne napádali, pričom k nemu pristúpil obžalovaný W. N., ktorý ho udrel päšťou do tváre, po tomto k nemu pristúpil obžalovaný V. N., ktorý sa na neho zahnal päšťou smerom na tvár a následne sa k nim pripojil obžalovaný V. Ď., pričom poškodeného stále fyzicky napádali a všetci sa presunuli pred bytový dom na ulici I.. M. X, kde sa poškodený L. Z. potkol a spadol na zem, čo obžalovaní využili a začali ho kopať do nôh a brucha, na čo si on na zemi chránil rukami tvár a čakal kým útok skončí, čím poškodenému L. Z., I. XX.XX.XXXX, G. Z. E., prechodne bytom E., V. XX svojím konaním spôsobili zranenia a to - pomliaždenie driekovej chrbtice ťažšieho stupňa, ťažšie pomliaždenie tváre s podliatinami na čele a ústach, ktoré si vyžiadali dobu liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní,

pričom obžalovaný V. N. sa skutku dopustil napriek tomu, že v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen pod sp. zn. 5T 58/2014 zo dňa 29.04.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.05.2014 uznaný vinným a odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý trest bol trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/16/2015 zo dňa 15.04.2015, právoplatným dňa 05.05.2015 zrušený a uložený súhrnný trest,

t e d a

1/ W. N., X/ V. Ď., X/ V. N.

- spoločným konaním inému úmyselne ublížili na zdraví,

- na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili hrubej neslušnosti tým, že napadli iného, pričom obžalovaný 3/ V. N. bol za takýto alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní 1/ W. N., X/ V. Ď., X/ V. N.

-prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona,

-prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pričom obžalovaný 3/ V. N. prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ W. N.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný 2/ V. Ď.

Podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný 3/ V. N.

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona na ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. poriadku obžalovaní 1/, 2/, 3/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

- L.W. Z., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. E., B. Z. E., V. XX škodu vo výške 576,80 €,

- X. E. B., F..M., S. XX, XXX XX Z., R.: XX XXX XXX, škodu vo výške 538,94 €.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Zvolen podal dňa 15.07.2015 pod č. k. 1 Pv 139/15/6611-12 na Okresnom súde Zvolen obžalobu na obžalovaného 1/ W. N. a na obžalovaného 2/ V. Ď. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a na obžalovaného 3/ V. N. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona.

Vo veci súd nariadil termín hlavného pojednávania, na ktorom obžalovaní 1/, 2/ a 3/ po poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. poriadku uviedli:

- obžalovaný 1/ W. N. (ďalej len obžalovaný 1/) v súlade s § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný 1/ na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok,

- obžalovaný 2/ V. Ď. (ďalej len obžalovaný 2/) v súlade s § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku vyhlásil, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný 2/ na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. poriadku odpovedal kladne (áno) na všetkých päť položených otázok.

- obžalovaný 3/ V. N. (ďalej len obžalovaný 3) v súlade s § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku vyhlásil, že je nevinný, on v čase spáchania skutku spal.

Súd preto po predchádzajúcom vyjadrení prokurátora, obhajcu obžalovaných 1/ až 3/ a prítomného poškodeného L. Z. vyhlásenie obžalovaných 1/ a 2/ podľa § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vykonal dokazovanie u obžalovaných 1/ a 2/ iba súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a dokazovanie týkajúce sa obžalovaného 3/ a o jeho účasti na žalovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný 1/ W. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, že keď prišli do parku pri kostole nemali toľko vypité, ale tam potom toho už popili viac. Obžalovaný 3/, ktorý je jeho bratom, zaspal na lavičke, asi 3 alebo 4 lavičky od miesta, ku ktorému došlo k incidentu, ale bola tma a mal aj vypité, nepamätá si presne, koľko metrov bol brat od nich. On brata zobudil až po všetkom, a to až vtedy, keď išli pozrieť W. Q., ktorého do nemocnice odviezla záchranka. Brat vôbec nevedel, čo sa tam vtedy stalo.

Obžalovaný 2/ V. Ď. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaný 3/ bol vtedy s nimi, v parku spolu popíjali. Obžalovaný 3/ toho asi viacej vypil, pamätá si, že tento tam spal na lavičke. Počas bitky ho on nezazrel vo svojej blízkosti. Registroval ho pri nich po tom, čo tam už bola polícia aj sanitka, ktorá prišla pre W. Q.. Vie teda, že ho pri nich registroval až po tejto potýčke, tento sa pýtal čo sa stalo. Ku skutku došlo v parku asi 100 metrov od miesta, kde pôvodne popíjali. Bitky sa zúčastnil na základe toho, že W. Q. sa od nich vytratil, išiel do skupinky popíjajúcej na druhej strane parku. Oni počuli nejaký krik W. Q. o pomoc a keď tam prišli, tento mal už rozbitú hlavu, túto mu obviazali a začala sa bitka.

Obžalovaný 3/ V. N. na hlavnom pojednávaní uviedol, v ten deň on, obžalovaný 1/ a 2/ a svedok W. K. popíjali na stanici O. E., bolo to v poobedňajších hodinách okolo 13.00 až 14.00 hod. Dohodli sa, že pôjdu na diskotéku, išli preto do mesta. Diskotéka však nebola, preto popíjali v parku pri OC Europa. On toho vypil veľa, preto zaspal na lavičke. Nevie preto o žiadnom konflikte, ku ktorému tam malo dôjsť. O tom, že sa tam mala strhnúť bitka sa dozvedel od svojho brata, povedal mu, že tam bola bitka a W. Q.Š. je dobitý a že majú ísť za ním do nemocnice. Políciu tam nevidel, len sanitku. Potom išiel on, obžalovaný 1/ a 2/ a ešte nevie kto za W. Q. do nemocnice. Mal tak vypité, že sa nevie vyjadriť k vzdialenosti od miesta lavičky, na ktorej spal k miestu, kde sa mala nachádzať sanitka s W. Q. a nevie ani ako zašiel do nemocnice.

Svedok poškodený L. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná všetkých troch obžalovaných. Bol v parku pri Europe s W. Z., V. V. a bratom V. Z., boli tam ešte dvaja ďalší, jeden bol G. K. a druhého nepozná. K ich skupinke prišiel najskôr W. K., tento začal fackať V. V.. Potom prišiel k nim obžalovaný 1/ W. N.. Tento sa niečo spýtal W. Z. a aj jeho. Obžalovaný 1/ ho najskôr slovné napadol a potom ho udril na oko. Následne k nim prišli aj obžalovaní 2/ V. Ď. F. X/ V. N.. Obžalovaný 3/ V. N. tento utekal ku nemu, tento ho chcel udrieť, ale nestihol, nakoľko sa on uhol. On potom ako ho W. K. tlačil, spadol na zem, pričom keď bol na zemi všetci traja obžalovaní ho začali kopať do brucha, do nôh, do hlavy. Potom čo ho nevie prečo prestali kopať, sa on postavil a ušiel odtiaľ preč, išiel domov, bol celý krvavý, už sa na miesto nevrátil. On na mieste nenapadol W. Z. a či tohto napádal niekto iný on nevidel. On mal oblečené široké tričko, široké rifle, šiltovku a tenisky. Tričko mu počas incidentu stiahol dole asi obžalovaný 1/. Po tomto útoku utrpel otras mozgu, zranenie chrčtice.

Svedkyňa B. Š. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bola doma s bývalým priateľom F. Š., počuli krik, otvorili okno, bývali na 1. poschodí. Označila ukázaním, že tam videla obžalovaného 1/ a 3/ a tiež aj po zložení okuliarov obžalovaným 2/, uviedla, že tam bol aj tento obžalovaný. Títo bili toho pána, ktorý bol vypočutý pred ňou na hlavnom pojednávaní. Poškodený najskôr stál, vtedy ho bili všetci traja pästami,

poškodený potom spadol. Tohto potom kopal do brucha len jeden z obžalovaných, nevie ktorý. Toto sa odohralo na Nám. Slobody. Viditeľnosť bola dobrá, bolo to pod lampami. Na mieste sa nachádzali ešte dve osoby, ktoré sa podľa svedkyne, ako svedkovia tiež nachádzajú pred pojednávacou miestnosťou, pričom označila osobu W. K. ako štvrtú osobu, ktorá spolu s obžalovanými bila poškodeného a tiež označila osobu V. Z. ako osobu, ktorá pomáhala tomu, čo ho títo štyria bili. Tomu čo bol bitý, sa podarilo ujsť smerom za mestský úrad a za ním ušla aj osoba, ktorá mu pomáhala. Štyria útočníci sa následne premiestnili do parku, pričom po určitom čase asi do 10 minút videla prísť na miesto do parku sanitku, ale ona už viac nesledovala. Nevidela, čo sa dialo pred tou bitkou, ku ktorej došlo na Nám. Slobody. Svedkyňa uviedla, že si je istá, že tam bol aj obžalovaný 3/.

Svedok V. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že išiel spolu s bratom domov, prechádzali cez park L.. Š., kde sa zastavili pri skupinke, ktorá tam popíjala. On s bratom nepili, nebol pod vplyvom alkoholu. Asi po 15 minútach ako boli pri tejto skupinke, prišiel k nim W. K., ktorý mal problém s jedným tam prítomných kamarátov zo M., ktorý sa skrýval za jeho brata L., títo sa začali naháňať. Na to prišiel k nim obžalovaný 1/ W. N., ktorý pristúpil k jeho bratovi a sotil do neho, brat ho tiež sotil, následne začala medzi nimi bitka päšťami, asi začal obžalovaný 1/. Na to hneď prišiel k bratovi obžalovaný 3/ V. N., ten udrel päšťou brata na tvár, ako tretí sa pridol aj obžalovaný 2/ V. Ď., ktorý tiež brata napádal päšťami. Toto sa začalo v parku, pričom brat cúval pred nimi. Dostali sa až cez cestu na ulicu na námestí pred mestským úradom. Vtedy sa brat potkol, spadol na zem, načo obžalovaní toto využili a začali do neho kopať. On sa snažil obžalovaných spolu s W. K. od brata odľahovať. Na to prišiel ku nemu W. Q., ktorý do neho strčil fľaškami, ktoré mal v ruke. Jeho prišiel brániť W. Z., ktorý od neho odsotil W. Q.. Bratovi sa podarilo zo zeme postaviť a ujsť. Na neho vtedy ešte útočil obžalovaný 2/ Ď., pričom aj jemu sa potom podarilo ujsť za bratom. W. Z. utekal na inú stranu, za týmto naspäť do parku utekali aj obžalovaní. Pred napadnutím jeho brata nikto nekričal o pomoc. Aj v parku bolo osvetlenie, boli tam lampy. Potvrdil, že bratovi pri konflikte vyzliekli tričko, kto presne však uviesť nevie. Nemá vedomosť o tom, či okrem jeho brata bol pri incidente ešte niekto zranený.

Svedok W. Q. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sedel v parku na lavičke pri Europe spolu s obžalovanými 1/, 2/, 3/, popíjali alkohol. Videl pri kostole na lavičke v parku tiež sedieť L. Z., W. Z. a ten tretí, ktorého meno uviesť nevie, bol to svedok, ktorý bol vypočutý pred ním (poznámka išlo o V. Z.). Videl, že títo tiež popíjali, mali moc vypité, títo k prišli k nim. L. Z. a ten tretí najskôr s obžalovaným 1/ W. N. komunikovali. L. potom sotil do obžalovaného 1/, ktorý tiež do neho sotil a potom asi L. udrel päšťou do obžalovaného 1/ a začali sa biť. Potom sa do bitky s L. pridol aj obžalovaný 2/ V. Ď.. On keď videl tú bitku, chcel z tadiaľ ujsť, vyšiel z parku, dostal sa k autám, ktoré tam boli odparkované. Tu pribehol ku nemu W. Z., ktorý ho tresol o auto. On nemal nič v ruke, žiadne fľašky. Začala mu tiecť z hlavy krv. Následne pribehol späť do parku k obžalovanému 1/ a W. K.. Títo mu následne privolali záchranku, ktorá ho odviezla na pohotovosť. Obžalovaný 3/ V. N. sa do bitky nezapojil, ten spal. Zobudil sa až potom, čo jemu volali sanitku a aj políciu. Svedok po prečítaní jeho výpovede z prípravného konania zo dňa 22.06.2015, podľa ktorej po tom, ako ho W. Z. napadol, videl, že tento bežal k L., ktorého bili W. N., V. N. F. V. Ď., toto sa odohralo na ulici smerom k Mestskému úradu O. E., N. L. ležal na chodníku a kopali K. W. N., V. N. F. V. Ď., pričom N. W. K. zbadal, že je on celý krvavý, tento mu zavolať záchranku a potom, keď si ho všimol W. N. a všetci, prestali biť L. a prišli k nemu a L. spolu s bratom a W. z miesta ušli, za účelom odstránenia rozporov, svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že v prípravnom konaní vypovedal pravdu, potvrdil, že tam bola bitka, on ju nevyvolal. On až po tejto výpovedi stretol na ulici L. Z., ktorý mu sľúbil, že ak vypovie pravdu dá mu 100 €. Kúpil mu len žuvačky, 100 € mu nedal. Opakovane zotrval na tom, že to, čo vypovedal pred policajtom je pravda. Poprel, že by ho obžalovaní 1/ až 3/ išli brániť, sám chcel z miesta tejto bitky ujsť. Počas bitky boli prítomní všetci obžalovaní. On nebol na začiatku bitky napadnutý, bol napadnutý ako uviedol W. Z., a to až počas tejto ich bitky.

Svedok W. K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že on spolu s obžalovanými 1/ až 3/, W. Q. a iní chalani sedeli v parku pri Europe a popíjali. Smerom ku kostolu na lavičke v parku, nevie v akej presne vzdialenosti sedeli L. Z., V. Z., W. Z. F. V. Z., títo tam tiež pili. W. Q. sa vybral k skupinke L. Z.. Na to zbadali, že W. Q. uteká k nim, mal rozbitú hlavu. Oni išli smerom k nemu, on mu obviazal hlavu a zavolať záchranku. Nevie, ako sa strhla bitka. Vie, že L. Z. išiel oproti k nim, začal hovoriť obžalovanému W. N. a následne tohto udrel. Nevie, čo sa tam ďalej dialo, on riešil len W. Q., ku ktorému prišla sanitka, naložil ho do nej. Počas toho sa odohrávala uvedená bitka. Vie však, že V. N. pri tejto bitke nebol, spal na lavičke pri Europe, kde pôvodne sedeli. On zavolať aj policajtov. Vie, že W. Z. F. V. Z. ušli z miesta preč. Po odchode sanitky on išiel brániť obžalovaného 1/, ktorý sa ešte stále bil s L. Z.. Bolo to všetko

v parku. Následne uviedol, že bol však opitý, nepamätá si presne, či to bolo v parku alebo sa dostali aj z parku von. Vie, že keď išiel pomôcť obžalovanému 1/, prišiel tam k nim aj obžalovaný 2/, možno, že sa aj tento s L. Z. bil, nepamätá si to, bol opitý. Policajti prišli ešte pred sanitkou, títo išli hľadať W. Z.. Potom, čo on a obžalovaný 2/, išli brániť obžalovaného 1/ bitka sa skončila a spolu aj s V. N. išli do nemocnice E. W. Q.. Obžalovaného 3/ V. N.F. zobudili, on mu ešte pomáhal, tento nevládal chodiť.

Svedok W. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol v parku so skupinkou, ktorá požívala alkohol, napil sa asi dvakrát. L. Z. F. V. Z. stretli až v parku, títo dvaja alkohol s nimi nepožívali. Na druhej strane parku boli aj obžalovaní 1/ až 3/, asi tam bol aj W. K.. K ich skupinke prišli obžalovaní 1/ až 3/. Obžalovaný W. N. začal biť L. Z., nevie presne ako sa bili, či len päťami alebo fackami. Poškodený L. Z. pred obžalovanými ustupoval, pričom spadol a začali ho kopať všetci traja obžalovaní. Bol pri nich aj V. Z., ktorý kričal na obžalovaných, aby L. nebili. W. Q. išiel E. V. Z.. On najskôr bránil V. Z., ktorý bol pri ňom bližšie, od ktorého odsotil W. Q.. Vtedy sa už nachádzali mimo parku, neďaleko kostola. L. Z. sa podarilo zo zeme zodvihnúť a ušiel stadiaľ preč spolu aj s bratom V.. Aj on potom ušiel preč, lebo som sa bál, aby nedostal. Nevie preto, či na miesto prišla sanitka a polícia. Nevie sa vyjadriť k tomu, či bol W. Q. opitý, tento sa netackal. Nevie povedať ani to, či obžalovaný 3/ požíval v parku alkoholické nápoje, títo boli ďalej od nich, on ho nesledoval, či a koľko tento pil. Nejavit sa mu pod vplyvom alkoholu, vládol chodiť. Ďalej svedok potvrdil, že obžalovaného 3/ po skutku stretol, o skutku sa rozprávali, ale len toľko, že on si už na podrobnosti nepamätá, určite obžalovanému 3/ nepovedal to, čo obžalovaný 3/ uvádza, teda „že si nepamätá, že by bol pri skutku obžalovaný 3/, len, že tam bol V. Ď. F. W. N.“, obžalovaný 3/ si jeho slová prekrútil.

Svedok F. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že asi pred rokom a pol v lete, nevie presne koľko bolo hodín, bola už tma, boli vtedy doma s jeho vtedajšou priateľkou B. Š., keď počuli hukot, treskot, preto otvorili okno. Videl, ako poškodeného L. Z. bili obžalovaný 1/ a obžalovaný 2/, boli tam ešte aj ďalšie osoby, ale ostatných si nepamätá. Poškodený bol na zemi, bili ho kopancami a údermi. Vie, že tam pri tejto skupine bol ešte jeden, ktorý kričal, aby poškodeného nebili. Potom, ako na miesto prichádzala policajná hliadka sa táto skupinka rozutekala. Keď on zišiel dole, už na mieste nikto z tejto skupinky nebol. Pri policajtoch bol len on, B. Š. a sused, ktorý sa bál o auto. Poškodený L. Z. a ten ktorý kričal, aby ho nebili, týchto videl potom pri bielom dome. Kde ušli ostatní, nevie uviesť. Do konfliktu on žiadnym spôsobom nezasahoval. Keď zišiel dolu k policajtom, na ceste pri parku bola sanitka. Nevie, pre koho táto bola.

Vo veci bol k zraneniam poškodeného L. Z. vypracovaný znalecký posudok č. 38/2015 zo dňa 12.06.2015 znalcom z odboru: Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie: Chirurgia W. V. Q., podľa záverov ktorého poškodený L. Z., I. XX.XX.XXXX utrpel dňa 04.07.2014 stredne ťažké pomliaždenie driekovej chrbtice a stredne ťažké pomliaždenie tváre, ktoré zranenia vznikli tupými údermi, kopancami a úderom päťou na tvár. Mechanizmus vzniku zranení zodpovedá výpovedi poškodeného. Celková doba trvania liečenia a práceneschopnosti bola znalcom stanovená na 14 dní. Obmedzenie obvyklého spôsobu života poškodeného spočívalo v bolestiach driekovej chrbtice a tváre, mal obmedzené pohyby v drieku. Zo súdnolekárskeho hľadiska u poškodeného ide o ľahké zranenie. Zranenia u poškodeného nezanechali trvalé následky. Poškodený nebol predtým na zranené orgány liečený. Znalec vyčísлил bolestné za spôsobené zranenia v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z. na celkovo 35 bodov x 16,48 €/bod, t. j. v sume 576,80 €, po zaokrúhlení v sume 577,- €.

Z prečítanej svedeckej výpovede W. W. Ž. vyplýva, že poškodený L. Z., I. XX.XX.XXXX je poistencom poisťovne DôVERA ZP, a.s. a po jeho inzultácii došlo k jeho ošetrovaniu. Žiadajú, aby bol páchatel' v odsudzujúcom rozsudku zaviazaný nahradiť im celkové vynaložené náklady, ktoré im vznikli vo výške 538,94 €.

Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie aj v zmysle § 269 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to najmä vyčíslenia vynaložených nákladov (čl. 28), priestupkového spisu OO PZ Zvolen ČVS:ORPZ-ZV-OPP3/837/2014/P, trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen č. k. 5T/58/2014-104 zo dňa 29.04.2014 (čl. 96-97), podstatného obsahu spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/137/2014, správ o priestupkoch na obžalovaných 1/ až 3/ (čl. 91-95, 100-105, 136-137, 141-144), rozhodnutia ÚPSVaR Zvolen (čl. 124-125), odpisov z registra trestov na obžalovaného 1/ (čl. 98-99, 131-132), odpisov z registra trestov na obžalovaného 2/ (čl. 133-134), odpisov z registra trestov na obžalovaného 3/ (čl. 94-95, 136-137), ako aj obsahu ostatného spisového materiálu.

Vzhľadom na zistený skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisového materiálu, keď po zákonom poučení obžalovaného 2/ o následkoch vyhlásenia podľa § 257 ods. 1 písm. b/ alebo písm. c/ Tr. poriadku, obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku, následne na položené otázky v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Tr. poriadku odpovedal kladne, bolo súdom prijaté jeho vyhlásenie a dokazovanie v rozsahu, v akom sa obžalovaní 1/ a 2/ priznali k spáchaniu skutku súd nevykonal, vo vzťahu k týmto obžalovaným vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody a ich výsluch o účasti obžalovaného 3/ na žalovanej trestnej činnosti, súd preto nevyhovel písomnému návrhu obžalovaného 2/ doručeného súdu po prijatí jeho vyhlásenia na doplnenie dokazovania nariadením znaleckého dokazovania za účelom prešetrenia stavu jeho spôsobilosti.

Na základe takto vykonaného dokazovania a po zhodnotení jednotlivých dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. poriadku a to jednotlivo, tak i v ich súhrne, mal súd potom vinu obžalovaných 1/ - 3/ za nepochybné preukázanú.

S poukazom na vyhlásenie obžalovaných 1/ a 2/ na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku, ktoré súd pre potreby ďalšieho konania a rozhodnutia po prijatí tohto ich vyhlásenia považoval za priznanie spáchania skutku a vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisového materiálu, súd uznal obžalovaných 1/ a 2/ za vinných zo skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov aj napriek skutočnosti, že obžalovaný 3/ na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní spáchanie skutku kladeného mu za vinu poprel, bránil sa tým, že on sa do incidentu nezapojil, nakoľko toho veľa popil, zaspal na lavičke, pričom bol zobudený bratom - obžalovaným 1/ v čase, keď sa tam ešte nachádzala sanitka, od ktorého sa on až dozvedel, že sa tam mala strhnúť bitka, že W. Q. je dobitý a majú ísť za týmto do nemocnice. Nevie ani ako zašiel do nemocnice.

Súd takto postavenú obranu obžalovaného 3/ považoval za účelovú, so snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj prípadnému trestu, ktorý mu hrozil, keď jeho konanie bolo posudzované podľa prísnejšej trestnej sadzby ako u obžalovaných 1/ a 2/ s poukazom na skutočnosť, že v čase spáchania skutku bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 28.05.2014, a to pre rovnakú trestnú činnosť, pre spáchanie prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, pre ktorú mu bol pôvodne uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmienčným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov (do 28.05.2015). V prospech obžalovaného 3/ vyznieva výpoveď jeho brata - obžalovaného 1/, podľa ktorej obžalovaný 3/ nevedel, čo sa tam vtedy stalo, tento zaspal na lavičke, pričom on brata zobudil až po všetkom, a to až vtedy, keď išli pozrieť do nemocnice W. Q., ktorého do nemocnice odviezla sanitka. Podľa obžalovaného 2/, tento videl pred incidentom obžalovaného 3/ spať na lavičke, počas bitky ho nevidel vo svojej blízkosti. Tento obžalovaný registroval obžalovaného 3/ pri nich po tejto bitke v čase, keď tam už bola polícia aj sanitka, ktorá prišla pre W. Q., kedy sa však sám obžalovaný 3/ mal pýtať, čo sa stalo.

Obrana obžalovaného 3/ a aj výpovede obžalovaných 1/ a 2/ k účasti obžalovaného 3/ na žalovanej trestnej činnosti bola vyvrátená, najmä výpoveďami svedka - poškodeného L. Z., ako aj svedkov B. Š., V. Z., W. Z. F. W. Q.. Podľa poškodeného L. Z. po tom, čo bol najskôr slovné a následne aj fyzicky napadnutý obžalovaným 1/, aj obžalovaný 3/ utekal ku nemu, chcel ho udrieť, on sa stíhol uhnúť, pričom tento ho tiež spolu s obžalovanými 1/ a 2/ následne fyzicky napádal aj na zemi, kde bol kopaný do brucha, do nôh, do hlavy.

Svedkyňa B. Š. aj na hlavnom pojednávaní označila osoby obžalovaných 1/, 2/ a 3/, ako aj osobu svedka W. K., ako osoby, ktoré fyzicky napádali na Nám. Slobody poškodeného L.K. Z., ktorého najskôr bili všetci päťami a po tom, čo tento spadol na zem, bol kopaný do brucha jedným z obžalovaných, nevedela však, ktorým z nich. Ďalej označila aj svedka V. Z. ako osobu, ktorá pomáhala poškodenému, keď ho títo štyria bili. Podľa tejto svedkyne sa potom, čo sa poškodenému podarilo ujsť, štyria útočníci následne premiestnili do parku, pričom po určitom čase videla prísť na miesto do parku sanitku, ale ona už viac nesledovala. Táto svedkyňa s istotou potvrdila, že pri incidente bol prítomný aj obžalovaný 3/.

Podľa svedka V. Z. po bitke medzi obžalovaným 1/ a jeho bratom - poškodeným, prišiel k bratovi aj obžalovaný 3/, ktorý tiež udrel päťou brata na tvár, ako tretí sa pridol aj obžalovaný 2/ V. Ď., ktorý brata tiež napádal päťami, ktoré konanie sa začalo v parku a presunulo sa na ulicu na námestí pred mestským úradom. Potom, čo sa brat potkol a spadol na zem, bol nimi aj kopaný. A až v čase, keď sa snažil obžalovaných od brata odťahovať, prišiel k nemu W. Q., ktorý do neho strčil fľaškami, ktoré mal v ruke, načo ho prišiel brániť W. Z., ktorý od neho W. Q. odsotil.

Svedok W. Q. na hlavnom pojednávaní najskôr síce uviedol, že obžalovaný 3/ sa do bitky nezapojil, ten spal a zobudil sa až potom, čo jemu volali sanitku a aj políciu. Následne svedok pri odstraňovaní rozporov s jeho výpoveďou z prípravného konania opakovane na hlavnom pojednávaní zotrval na svojej výpovedi z prípravného konania, podľa ktorej poškodeného L. Z. bili všetci traja obžalovaní a keď poškodený ležal na chodníku, obžalovaní 1/ až 3/ ho kopali. Poprel, že by ho obžalovaní 1/ až 3/ išli brániť, on sám z miesta, keď začala bitka ušiel. Teda on nebol na začiatku bitky napadnutý, bol napadnutý W. Z. až počas tejto bitky obžalovaných s poškodeným L. Z..

Aj podľa svedka W. Z. prišli obžalovaní 1/ až 3/ k ich skupinke. Obžalovaný 1/ začal biť poškodeného L. Z., nevie presne, či sa bili len päšťami alebo fackami. Poškodený L. Z. pred obžalovanými ustupoval, pričom spadol a začali ho kopať všetci traja obžalovaní. V. Z. kričal na obžalovaných, aby L. o nebili. W. Q. išiel za V. Z., preto ho on od V. Z. odsotil.

Taktiež aj z výpovede svedka F. Š. na hlavnom pojednávaní vyplýva, že videl, ako poškodeného L. Z. bili obžalovaný 1/ a obžalovaný 2/, pričom tam boli ešte aj ďalšie osoby, ale tieto si nepamätá. Poškodený bol na zemi, bili ho kopancami a údermi. Pri tejto skupine bol ešte jeden, ktorý kričal, aby poškodeného nebili. Potom, ako na miesto prichádzala policajná hliadka sa táto skupinka rozutekala, na ceste pri parku sa potom nachádzala aj sanitka.

V neposlednom rade i na základe záverov prijatých vo vypracovanom znaleckom posudku znalca W. V. Q., podľa ktorých poškodený L. Z., I. XX.XX.XXXX utrpel dňa 04.07.2014 stredne ťažké pomliaždenie driekovej chrbtice a stredne ťažké pomliaždenie tváre, ktoré zranenia vznikli tupými údermi, kopancami a úderom päťou na tvár. Celková doba trvania liečenia a práceneschopnosti bola znalcom stanovená na 14 dní.

Tiež nepriamo aj výpoveďou svedka - poškodeného W. W. Ž. - splnomocneného zástupcu poškodenej spoločnosti DôVERA ZP, a.s., podľa ktorej je zrejmé, že zranenie L. Z. si vyžiadalo náklady za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 538,94 €.

Čo sa týka výpovede svedka W. K., podľa ktorej bitke predchádzalo, že W. Q. sa vybral k skupinke L. Z., na to zbadali, že W. Q. uteká k nim, mal rozbitú hlavu, preto oni išli smerom k nemu, on mu obviazal hlavu, zavolať záchranku, on riešil len W. Q. do príchodu sanitky. Toto je však v rozpore s výpoveďou svedka W. Q., nakoľko podľa svedka W. Q., tento nebol na začiatku bitky napadnutý, k jeho napadnutiu W. Z. došlo mimo parku a to až počas bitky obžalovaných s poškodeným L. Z.. Ďalej svedok W. K. na jednej strane uviedol, že nevie ako sa strhla bitka, nevie čo sa tam dialo ďalej, počas doby ako on riešil do odvozu sanitkou W. Q., na druhej strane však vie, že obžalovaný 3/ pri tejto bitke nebol, spal na lavičke na mieste, kde pôvodne sedeli. Po odvoze W. Q. sanitkou išiel brániť obžalovaného 1/, ktorý sa stále bil s poškodeným, pričom svedok si nepamätal ani presne, nakoľko bol opitý, či to bolo v parku alebo sa dostali aj z parku von a ani, či sa aj obžalovaný 2/ bil s poškodeným. Pričom podľa výpovedí svedkov B. Š. F. F. Š. N. prišla polícia a neskôr aj sanitka až po tom, ako sa poškodenému L. Z. podarilo z miesta újsť.

Na základe všetkých opísaných skutočností, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaní 1/ až 3/ sa dopustili konania uvedeného v skutkovej vete rozsudku, pričom skutkový stav súd ustálil v súlade s produkovanými dôkazmi už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní.

Súd po vyhodnotení všetkých dôkazov právne kvalifikoval konanie obžalovaného 1/ W. N. a obžalovaného 2/ V. Ď. ako:

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaní ako trestnoprávne zodpovedné osoby narušili záujem spoločnosti na ochrane zdravia a pokojného občianskeho spolužitia, keď spoločným konaním s iným inému úmyselne ublížili na zdraví a súčasne sa dopustili fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadli iného, a konanie obžalovaného 3/ V. N. ako:

- prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. e/ Tr. zákona, nakoľko je nesporné, že obžalovaný ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušil záujem spoločnosti na ochrane zdravia a pokojného občianskeho spolužitia, keď spoločným konaním s iným, inému úmyselne ublížil na zdraví a súčasne sa dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal hoci bol za takýto alebo obdobný čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Zavinenie obžalovaných 1/ až 3/ k tomuto skutku je dané priamym úmyslom (dolus directus) podľa § 15 písm. a/ Tr. zákona, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaní chceli spôsobom uvedeným v Tr. zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Tr. zákonom.

Pri hodnotení osoby obžalovaných súd zistil, že:

- obžalovaný 1/ W. N. bol doposiaľ 4 krát súdne trestaný, z toho 2 krát sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.10.2014 sp. zn. 3T/137/2014, právoplatným dňa 13.11.2014 pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky (do 04.07.2017) s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe; trest uložený mu rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/86/2014 zo dňa 04.07.2014 bol zrušený. Od roku 2012 bol obžalovaný 1/ tiež 3 krát postihnutý za priestupok, naposledy Oddelením železničnej polície PZ Zvolen v blokovom konaní - pokutou vo výške 50,- €, za priestupok podľa § 108 ods. 1 písm. e/ zákona č. 513/2009 Z. z. o dráhach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, skutok zo dňa 26.07.2014. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Podľa obžalovaným 1/ predloženého rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny zo dňa 16.06.2014 mu bol s účinnosťou od 01.03.2014 priznaný peňažný príspevok na opatrovanie fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím syna Timoteja Krúša, nar. 01.10.2007 vo výške 270,32 € mesačne.

- Obžalovaný 2/ V. Ď. bol doposiaľ 9 krát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.04.2015 sp. zn. 3T/137/2014, právoplatným dňa 29.04.2015 pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1 Tr. zákona a iné, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky (do 13.05.2016); trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/41/2014 zo dňa 15.04.2014 bol zrušený. Obžalovaný 2/ bol od roku 2012 7 krát postihnutý za priestupok, naposledy dňa 08.11.2015 Pohotovostnou motorizovanou jednotkou odboru poriadkovej polície KR PZ Banská Bystrica v blokovom konaní - pokutou vo výške 10,- € nezaplatenou na mieste, za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 48 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, skutok zo dňa 08.11.2015. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

- Obžalovaný 3/ V. N. bol doposiaľ 3 krát súdne trestaný, z toho raz sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 15.04.2015 sp. zn. 4T/16/2015, právoplatným dňa 05.05.2015 pre prečin úverového podvodu spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 222 ods. 1 Tr. zákona, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky (do 28.05.2016); trest uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 29.04.2014 bol zrušený. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Obžalovaný 3/ bol od roku 2012 9 krát postihnutý za priestupok, z toho opakovane 7 krát za priestupok proti verejnému poriadku, naposledy Pohotovostnou motorizovanou jednotkou odboru poriadkovej polície KR PZ Banská Bystrica v blokovom konaní - pokutou vo výške 20,- € nezaplatenou na mieste, za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, skutok zo dňa 01.07.2015. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zákona (účinného od 01.01.2006), pričom prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'ov, ako aj možnosti ich nápravy, nakoľko trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok.

U obžalovaného 1/ W. N. bola podľa názoru súdu zistená, naplnená a obžalovanému 1/ priznaná len jedna poľahčujúca okolnosť, ide o poľahčujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 36 písm. l/ Tr. zákona, a to, že sa priznal k spáchaniu žalovaných trestných činov a tieto úprimne oľutoval. V neprospech obžalovaného podľa názoru súdu svedčia aj dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keď spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený, najmä s poukazom na skutočnosť, že žalovaný skutok spáchal dňa 04.07.2014 vo večerných hodinách, teda aj napriek tomu, že už toho istého dňa bol odsúdený pre inú trestnú činnosť rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/86/2014, právoplatným tiež dňa 04.07.2014, ktorým mu bol pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmienienečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov (do 04.09.2015), pričom skúšobná doba podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona mu začala plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti predmetného rozsudku, ktorý výrok o treste bol následne zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 24.10.2014 sp. zn. 3T/137/2014, právoplatným dňa 13.11.2014, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, s podmienienným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky (do 04.07.2017) s probačným dohľadom za súčasného uloženia povinnosti zamestnať sa v skúšobnej dobe. Súd preto z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie pred páchaním ďalšej trestnej

činnosti podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona (za trestný čin najprísnejšie trestný a ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich, teda trestná sadzba na 6 mesiacov až 3 roky), § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o ?-inu, t. j. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov), ods. 8 Tr. zákona, uložil obžalovanému 1/ nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, teda na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného 1/ podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Aj u obžalovaného 2/ V. Ď. bola podľa názoru súdu zistená, naplnená a obžalovanému 2/ priznaná len jedna poľahčujúca okolnosť, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu žalovaných trestných činov a tieto úprimne oľutoval. Podľa názoru súdu aj v neprospech tohto obžalovaného svedčia dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona, keď spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, najmä s poukazom na skutočnosť, že žalovaný skutok spáchal dňa 04.07.2014 aj napriek tomu, že bol pre inú trestnú činnosť odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/41/2014 zo dňa 15.04.2014, právoplatným dňa 13.05.2014, ktorým mu bol pôvodne uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov (do 13.05.2015), teda v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, ktorý výrok o treste bol následne zrušený rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.04.2015 sp. zn. 3T/137/2014, právoplatným dňa 29.04.2015, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov (do 13.05.2016). Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, keď u obžalovaného 2/ ani predchádzajúce tak podmiennečné, ako aj alternatívne odsúdenie na trest povinnej práce (rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/8/2010) nevedlo k prevýchove a náprave obžalovaného 2/, uložený mu trest povinnej práce ani riadne nevykonal a tento mu bol premenený na nepodmienečný trest odňatia slobody, súd preto podľa § 364 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona (za trestný čin najprísnejšie trestný a ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich, teda trestná sadzba na 6 mesiacov až 3 roky), § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o ?-inu, t. j. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov), ods. 8 Tr. zákona a s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému 2/ nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, teda na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného 2/ podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

U obžalovaného 3/ V. N. nebola súdom zistená žiadna v jeho prospech svedčiaca poľahčujúca okolnosť. Naopak v jeho neprospech boli zistené priťažujúce okolnosti uvedené v ustanovení § 37 písm. h/ Tr. zákona, keď spáchal viac trestných činov a v ustanovení § 37 písm. m/ Tr. zákona, že bol už v minulosti za trestný čin odsúdený, najmä s poukazom na skutočnosť, že aj tento obžalovaný žalovaný skutok spáchal dňa 04.07.2014 napriek tomu, že bol pre inú trestnú činnosť odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/58/2014 zo dňa 29.04.2014, právoplatným dňa 28.05.2014, ktorým bol uznaný vinným taktiež z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona a bol mu pôvodne uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov (do 28.05.2015), teda v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia, ktorý výrok o treste bol následne zrušený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 15.04.2015 sp. zn. 4T/16/2015, právoplatným dňa 05.05.2015, ktorým mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov (do 28.05.2016). Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie pred páchaním ďalšej trestnej činnosti, keď ani u obžalovaného 3/ predchádzajúce podmiennečné odsúdenie nevedlo k jeho prevýchove a náprave, súd preto obžalovanému 3/ podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona (za trestný čin najprísnejšie trestný, teda trestná sadzba na 6 mesiacov až 3 roky), § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 4 (zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o ?-inu, t. j. zo 6 mesiacov na 16 mesiacov), ods. 8 Tr. zákona a s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému 3/ nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody na dolnej hranici takto upravenej trestnej sadzby, a to vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov. Na výkon trestu odňatia slobody súd obžalovaného 3/ podľa § 48 ods.

2 písm. a/ Tr. zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko tento v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu, ktorý by mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Súd má za to, že takto uložený trest postihuje osoby páchatelov a zároveň zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatelmi tým, že im zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na ich prevýchovu, aby v budúcnosti viedli riadny život a že zároveň aj vyjadruje morálne odsúdenie páchatelov spoločnosťou.

Trestnosť činu súd posudzoval a trest ukladal podľa zákona účinného v čase jeho spáchania, v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 Tr. zákona.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škody, a to poškodená spoločnosť Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. vo výške 538,94 € z titulu nákladov vynaložených za poskytnutú zdravotnú starostlivosť ich poistenca L. Z., I.. XX.XX.XXXX a poškodený L. Z., I.. XX.XX.XXXX v zmysle bodového ohodnotenia vyčísleného znalcom v znaleckom posudku z titulu bolestného vo výške 576,80 €, o ktorých súd nemal žiadne pochybnosti, pričom obžalovaní 1/ až 3/ za spôsobenú škodu v súlade s ustanovením § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka aj zodpovedajú, súd uložil obžalovaným 1/ až 3/ spoločne a nerozdielne povinnosť týmto poškodeným spôsobenú škodu v celom rozsahu uhradiť.

S poukazom na zistený skutkový stav, riadiac sa pritom hore citovanými právnymi úvahami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku.)

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.